

सहज परिवर्तनको आधार- अनुभवको अथोरिटी

बापदादाले आफ्ना सर्व आधारमूर्त र उद्धारमूर्त बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। हरेक बच्चाहरू आजको विश्वलाई श्रेष्ठ र सम्पन्न बनाउने आधारमूर्त हुन्। आज विश्वले आफ्ना आधारमूर्त श्रेष्ठ आत्माहरूलाई भिन्न-भिन्न रूपले, भिन्न-भिन्न विधिले पुकारिरहेको छ, याद गरिरहेको छ। त्यसैले यस्ता सर्व दुःखी अशान्त आत्माहरूलाई सहारा दिने, अञ्जली दिने, सुख-शान्तिको मार्ग बताउने, ज्ञान नेत्रहीनलाई दिव्यनेत्र दिने, भट्किरहेका आत्माहरूलाई ठेगाना दिने, अप्राप्त आत्माहरूलाई प्राप्तिको अनुभूति गराउने, उद्धार गर्ने तिमी श्रेष्ठ आत्मा हौ। विश्वको चारैतिर कुनै न कुनै प्रकारको हलचल छ। कतै धनको कारणले हलचल छ, कतै मनको अनेक टेन्शनको हलचल छ, कतै आफ्नो जीवनसँग असन्तुष्ट भएको कारणले हलचल छ, कतै प्रकृतिको तमोप्रधान वायुमण्डलको कारणले हलचल छ चारैतिर हलचलको दुनियाँ छ। यस्तो समयमा विश्वको कुनामा तिमी अचल-अडोल आत्माहरू छौ। दुनियाँ भयको वशमा छ र तिमीहरू निर्भय बनेर सदा खुशीमा नाच्दै गाउँदै रहन्छौ। दुनियाँले अल्पकालको खुशीको लागि नाच्ने, गाउने र अरु पनि अनेक साधनहरू अपनाइरहेको भए पनि त्यो अल्पकालको साधनले अझै चिन्ताको चितामा लगिरहेको छ। यस्ता विश्वका आत्माहरूलाई अहिले श्रेष्ठ अविनाशी प्राप्तिको अनुभूतिको आधार चाहिएको छ। सबै आधारहरू देखे, सबैको अनुभव पनि गरे तर सबैको मनबाट यही आवाज नचाहेर पनि निस्किरहेको छ- यो भन्दा भिन्नै अरु केही भए हुन्थ्यो। यी साधनहरू, यी विधिहरू सिद्धिको अनुभूति गराउनेवाला होइनन्। केही नयाँ हुनुपर्छ, अरु नै केही हुनुपर्छ। यो सबैको मनको आवाज हो। जति पनि अल्पकालका सहारा बनेका छन् ती सबै झिना सहारा हुन्। वास्तविक सहारा खोजिरहेका छन्। अल्पकालको आधारलाई, अल्पकालको प्राप्तिलाई, विधिलाई अब देखि-देखि थाकेका छन्। अब यस्ता आत्माहरूलाई यथार्थ सहारा, वास्तविक सहारा, अविनाशी सहारा बताउने कसले? तिमीहरू सबै हौ नि!

दुनियाँको तुलनामा तिमीहरू सबै अल्प छौ, धेरै कम छौ त्यसैले कल्प पहिलाको यादगारमा पनि अक्षौणीको सामुन्ने ५ पाण्डव नै देखाएका छन्। सबैभन्दा महान् अथोरिटी तिमीहरूसँग हुनुहुन्छ। विज्ञानको अथोरिटीले, शास्त्रको अथोरिटीले, राजनितिको अथोरिटीले, धर्मनीतिको अथोरिटीले र अनेक अथोरिटीले आ-आफ्नो अथोरिटी अनुसार दुनियाँलाई परिवर्तन गर्ने परिक्षण गरिसके। कति प्रयत्न गरेका छन् तर तिमीहरू सबैसँग कुनचाहिँ अथोरिटी छ? सबैभन्दा ठूलो परमात्म अनुभूतिको अथोरिटी छ। अनुभवको अथोरिटीले कसैलाई पनि श्रेष्ठ र सहजै परिवर्तन गर्न सक्छौ। तिमीहरू सबैसँग यही विशेष अनुभवको अथोरिटी छ त्यसैले ढुक्क भएर, निश्चयले, नशाले, निश्चिन्त भावले भन्छौ- सहज मार्ग, यथार्थ मार्ग यही एउटै हो। एकदवारा नै प्राप्त हुन्छ र सबैलाई एक बनाउँछ। यही सन्देश सबैलाई दिन्छौ नि, त्यसैले बापदादाले आज आधारमूर्त, विश्व उद्धारमूर्त बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। हेर बापदादाको साथमा निमित्त को बनेको छ? हुन् विश्वका आधार तर बनेका को छन्? साधारण। जो दुनियाँका मानिसको नजरमा छन् तिनीहरू बाबाको नजरमा छैनन् र जो बाबाको नजरमा छन् तिनीहरू दुनियाँको नजरमा छैनन्। तिमीहरूलाई देखेर पहिला त हाँस्छन्- यिनीहरू नै हुन्! भन्छन्। तर जुन दुनियाँले गर्छन् त्यो बाबाले गर्नुहुन्छ। तिनीहरूलाई नाम चलेका चाहिन्छ र बाबालाई जसको नामनिशान खतम भएको छ तिनीहरूलाई नै प्रसिद्ध बनाउनु छ। असम्भवलाई सम्भव बनाउनु छ, साधारणलाई महान बनाउनु, निर्बललाई महा बलवान बनाउनु, दुनियाँको हिसाबले जो अनपढ छन्, तिनीहरूलाई ज्ञानी बनाउनु- यही बाबाको पार्ट हो। त्यसैले बापदादा बच्चाहरूको सभालाई देखेर मुस्कुराउनु हुन्छ पनि र भन्नुहुन्छ- सबैभन्दा श्रेष्ठ भाग्य प्राप्त गर्न यिनै सिकीलधे बच्चाहरू निमित्त बन्छन्। अब दुनियाँको पनि नजर विस्तारै-विस्तारै अरु सबै तर्फबाट हटेर एकैतर्फ आइरहेको छ। अहिले बुझ्न थालेका छन्- जुन हामीले गर्न सकेनौं, त्यो बाबाले गुप्त रूपमा गराइरहनु भएको छ। अहिले कुम्भमेलामा के देख्यौ? यही देख्यौ नि! सबैले कस्तो स्नेहको नजरले हेर्छन्। यो विस्तारै-विस्तारै प्रत्यक्ष हुनु नै छ। धर्मनेता, राजनेता र वैज्ञानिकहरू- यी विशेष तीन शक्ति छन्। अहिले यी तीनै साधारण रूपमा परमात्म झलक हेर्ने श्रेष्ठ आशाले समीप आइरहेका छन्। अहिले पनि पर्दा भित्रबाट हेरिरहेका छन्, पर्दा उतारेका छैनन्। पर्दा भित्रबाट हेरेको कारणले अझै अलमलमा छन्। अलमलको पर्दा छ। यही हो वा अर्को कुनै छ? तर जे होस् नजर गएको छ। अब पर्दा पनि हट्दै जान्छ। अनेक प्रकारका पर्दाहरू छन्। एउटा आफ्नो

नेतापनको, गद्दीको अथवा कुर्सीको पर्दा पनि त धेरै ठूलो छ। त्यो पर्दाबाट निस्कन- यसमा थोरै समय लाग्छ तर आँखा त खोले नि। कुम्भकर्णहरू अहिले थोरै जागेका छन्।

बापदादाले विश्वका सर्व आत्माहरूलाई अर्थात् बच्चाहरूलाई बाबाको वर्सा प्राप्त गर्ने अधिकारी अवश्य बनाउनु हुन्छ। चाहे जस्तासुकै हुन् तर हुन् त बच्चा नै। बच्चाहरूको लागि चाहे मुक्ति चाहे जीवनमुक्ति दुवै वर्सा छन्। वर्सा दिनको लागि नै बाबा आउनु भएको छ। थाहा छैन नि। तिनीहरूको पनि दोष छैन। त्यसैले तिमीहरू सबैलाई पनि दया लाग्छ नि। दया पनि लाग्छ र उमंग पनि आउँछ- जसरी भए पनि सर्व आत्माहरूले वर्साको अधिकार लिएरै छाड्नु भन्ने। अच्छा! आज केरेबियनको पालो हो। हुन त सबै बापदादाका अति प्यारा छौ। हरेक स्थानको आफ्नो आफ्नो विशेषता बापदादाको अगाडि सदा नै प्रत्यक्ष रहन्छ। त्यसो त बापदादासँग हरेक बच्चाको पूरा रजिष्टर रहन्छ नै। तर बापदादालाई सबै बच्चाहरूलाई देखेर खुशी लाग्छ, कुन कुराको? सबै बच्चाहरू आ-आफ्नो शक्ति प्रमाण सेवाको उमंगमा सदा रहन्छन्। सेवा ब्राह्मण जीवनको विशेष पेशा बनेको छ। सेवा विना ब्राह्मण जीवन खाली जस्तो लाग्छ। सेवा भएन भने कामै नगरेको जस्तो हुन्छ। त्यसैले सेवामा व्यस्त रहने उमंग देखेर बापदादा विशेष खुशी हुनुहुन्छ। केरेबियनको विशेषता के हो? सदा करीब अर्थात् नजिक रहेनहरू। बापदादाले स्थूललाई देख्नुहुन्न, त्यो त शरीरले जतिसुकै टाढा होस् तर मनले नजिक छौ नि। जति शरीरले टाढा रहन्छौ त्यति नै विशेष बाबाको साथको अनुभव गर्ने लिफ्ट मिल्छ किनकि बाबाको सदा नै चारैतिरका बच्चाहरूतर्फ नजर रहन्छ। नजरमा समाहित भएर रहेका हुन्छन्। त्यसैले नजरमा समाहित भएकाहरू के हुन्छन्? टाढा हुन्छन् वा नजिक हुन्छन्? त्यसैले सबै नजिकका रत्न हौ। कोही पनि टाढा छैनौ। नजिक र प्रिय दुवै छौ। यदि नजिक नभएको भए उमंग-उत्साह आउन सक्दैनथ्यो। सदा बाबाको साथले शक्तिशाली बनाएर अगाडि बढाइरहेको छ।

तिमीहरू सबैलाई देखेर सबै खुशी भइरहेका छन्- कति हिम्मत राखेर सेवाको वृद्धि गरिरहेका छौ। बापदादालाई थाहा छ- सबैको एउटै संकल्प छ ठूलो भन्दा ठूलो माला हामीले तयार गर्नु छ र जति पनि जहाँ पनि मालाका दानाहरू छरिएका छन्, ती दानाहरूलाई जम्मा गरेर माला बनाएर बाबाको सामुन्ने लैजानु छ। पूरा वर्ष यो उमंग रहन्छ- अब यो गुलदस्ता अथवा माला बाबाको अगाडि लैजान्छु। त्यसैले वर्षभरि पूरा तयार गरिरहन्छन्। यो वर्ष बापदादाले सबै विदेशका सेवाकेन्द्रहरूको वृद्धिको रिजल्ट राम्रो देखिरहनु भएको छ। हरेकले कुनै न कुनै चाहे सानो गुलदस्ता होस् चाहे ठूलो गुलदस्ता होस् तर प्रत्यक्ष फलको रूपमा ल्याएका छन्। त्यसैले बापदादा पनि कल्प पहिलाका स्नेही बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ। प्यारले मेहनत गरेका छन्। प्यारको मेहनत, मेहनत लाग्दैन। सबैतिरबाट राम्रा गुण आएका छन्। बापदादालाई सबैभन्दा राम्रो कुरा यही लाग्छ- सदा सेवामा अथक बनेर अगाडि बढिरहेका छन् र यही सेवाको सफलताको विशेषता हो, कहिल्यै पनि निरास हुनु छैन। आज थोरै छन् भोलि धेरै हुनु नै छ- यो निश्चित छ, त्यसैले जहाँ बाबाको परिचय मिलेको हुन्छ, जहाँ बाबाका बच्चाहरू निमित्त बनेका छन् त्यहाँ अवश्य बाबाका बच्चाहरू छिपेका हुन्छन्। जो समय प्रमाण आफ्नो हक लिनको लागि पुगिरहेका छन् र पुगिरहने छन्। त्यसैले सबै खुशीमा नाच्नेवाला हौ, सदा खुशीमा रहनेवाला हौ। अविनाशी बाबा र अविनाशी बच्चाहरू छन् भने प्राप्ति पनि अविनाशी छ। खुशी पनि अविनाशी छ। त्यसैले सदा खुशी रहने सदा नै अति विशेष हुन्छन्। व्यर्थ खतम भयो बाँकी विशेषता नै रह्यो। बाबाको बन्नु अर्थात् सदाको लागि अविनाशी खजानाको अधिकारी बन्नु हो। त्यसैले अधिकारी जीवन विशेष जीवन हो नि।

केरेबियनमा सेवाको फाउण्डेशन विशेष विशेष आत्माहरूको रहेको छ। सरकारको सेवाको फाउण्डेशन त ग्यानामा नै पर्यो नि, र सरकारसम्म राजयोगको विशेषताको आवाज फैलाउनु यो पनि विशेषता हो। सरकारले पनि तीन मिनेटको लागि साइलेन्समा रहने प्रयत्न त गर्दै रह्यो नि। सरकारको समीप आउने अवसर यहीबाट सुरु भएको हो र रिजल्ट पनि राम्रो निस्किएको छ र अहिले पनि निस्किरहेको छ। केरेबियनले सेवामा विशेष वी.आई.पी. पनि तयार गरे। जुन एकबाट अनेकौंको सेवा भइरहेको छ त्यसैले यो पनि विशेषता भयो नि। निमन्त्रणा पनि यसरी विधिपूर्वक भौ. आई. पी. रूपले मिल्यो। यसको लागि पनि पहिलो निमित्त त केरेबियन नै बन्यो। आज चारैतिर नमूना बनेर अनेकौंलाई उमंग र प्रेरणा दिने सेवामा लागिरेका छन्। यसको पनि फल त सबैलाई मिल्छ नि। अहिले पनि सरकारको सम्पर्कमा छन्। यो पनि एउटा समीप सम्पर्कमा आउने विधि हो। यो विधिलाई अझै थोरै ज्ञानयुक्त सम्पर्कमा ल्याएर न्यारापनको सेवाको अनुभव गराउन सक्छौ। कुनै पनि मिडिडमा, जुन समयमा पनि सेवा गर्न निमित्त बनेका हुन्छौ, चाहे लौकिक कुरा होस् तर लौकिक कुरामा पनि यस्तो तरिकाले आफ्नो बोली

बोल्नु जसबाट न्यारापन पनि अनुभव होस् र प्यारापन पनि अनुभव होस्। त्यसैले यो पनि एउटा मौका हो— सबैको साथ भएर पनि आफ्नो न्यारापन र प्यारापन देखाउन सक्छौ। त्यसैले यो विधिलाई अझै पनि थोरै ध्यान दिएर सेवाको साधनलाई श्रेष्ठ बनाउन सक्छौ। यो पनि ग्यानालाई मौका मिलेको छ। सुरुबाट नै सेवाको मौकाको चिठ्ठा मिलेको छ। सबै स्थानको वृद्धि राम्रो छ। अब अर्को एउटा विशेषता देखाऊ— जो त्यहाँका नाम चलेका पण्डितहरू छन् तिनीहरू मध्येबाट तयार गर। टिनीडाड, ग्यानामा पण्डितहरू धेरै छन्। तिनीहरू जे भए पनि नजिकका भए नि। भारतको दर्शनलाई नै मान्नेहरू हुन् नि। त्यसैले अब पण्डितहरूको ग्रुप तयार गर। जसरी अहिले हरिद्वारमा साधुहरूको संगठन तयार भइरहेको छ, त्यसैगरी यहाँबाट पण्डितहरूको ग्रुप तयार गर। स्नेहले तिनीहरूलाई आफ्नो बनाउन सक्छौ। पहिला स्नेहले तिनीहरूलाई समीप ल्याऊ। हरिद्वारमा पनि स्नेहको नै रिजल्ट हो। स्नेहले मधुबनसम्म पुर्याइदिन्छ। त्यसैले मधुबनसम्म आए भने ज्ञानसम्म पनि आउँछन्। कहाँ जान्छन् र। त्यसैले अब यो गरेर देखाऊ। अच्छा।

यूरोपले के गर्छ? संख्याले सानो भनिँदैन। संख्या जतिसुकै होस्, गुणवान छन् भने नम्बरवन हुन्छौ। जुन अरू कसैले ल्याएनन् त्यो तिमीहरूले ल्याउन सक्छौ। कुनै ठूलो कुरा होइन “हिम्मत बच्चाहरूको मदत बाबाको”। बच्चाहरूको हिम्मत र सारा परिवारको, बापदादाको मदत छ त्यसैले कुनै ठूलो कुरा होइन। जे चाहन्छौ त्यो गर्न सक्छौ। अन्त्यमा सबैलाई आउनु त एउटै ठेगानामा छ। कसैलाई अहिले आउनु छ कसैलाई थोरै पछि आउनु छ। आउनु त छ नै। जतिसुकै खुशी होउन् तर पनि केही न केही प्राप्त गर्ने इच्छा त हुन्छ नि। चाहे वातावरण ठीक होला, यसको लागि चिन्ता नभए पनि जबसम्म ज्ञान हुँदैन तबसम्म विनाशी इच्छाहरू कहिल्यै पूरा हुँदैनन्। एउटा इच्छा पछि अर्को इच्छा उत्पन्न भइरहन्छ। त्यसैले इच्छाले पनि सदा सन्तुष्टताको अनुभव गराउँदैन। जो दुःखी छैनन् तिनीहरूलाई ईश्वरीय निःस्वार्थ स्नेह के हो, स्नेही जीवन कस्तो हुन्छ, आत्म स्नेह, परमात्म स्नेहको त अनुभव नै हुँदैन। जतिसुकै स्नेह होस् तर निःस्वार्थ स्नेह त कहीं छँदै छैन। सच्चा स्नेह त छँदै छैन। त्यसैले सच्चा दिलको स्नेह, परिवारको स्नेह सबैलाई चाहिएको छ। यस्तो परिवार कहाँ पाउन सकिन्छ? त्यसैले जुन कुराको अप्राप्तिको अनुभूति भएको छ, त्यही प्राप्तिको आकर्षणले तिनीहरूलाई सम्झाऊ। अच्छा।

सबै विशेष आत्मा हौ। यदि विशेषता नहुँदो हो त ब्राह्मण आत्मा बन्न सक्दैनथ्यौ। विशेषताले नै ब्राह्मण जीवन दिलाएको छ। सबैभन्दा ठूलो विशेषता यही हो— करोडौंमा कोहीमा कोही तिमी हौ। त्यसैले हरेकको आ-आफ्नो विशेषता छ। सारा दिन बाबा र सेवा यही लगन रहन्छ नि! लौकिक कार्य त निमित्त मात्र गर्ने पर्छ तर दिलमा लगन याद र सेवाको रहोस्। अच्छा।

वरदान:-

सदा निजधाम र निजस्वरूपको स्मृति बाट उपराम र न्यारा प्यारा भव

निराकारी दुनियाँ र निराकारी रूपको स्मृतिले सदा न्यारा र प्यारा बनाइदिन्छ। हामी हौं नै निराकारी दुनियाँका निवासी, यहाँ सेवार्थ अवतरित भएका हौं। हामी यस मृत्युलोकका हौंइनौं, अवतार हौं केवल यो सानो कुरा याद रहयो भने पनि उपराम हुन्छौ। जसले अवतार नसम्झिएर गृहस्थी सम्झन्छन् तब गृहस्थीको गाडी हिलोमा फँसिरहन्छ। गृहस्थी हो नै बोझको स्थिति र अवतार हो बिलकुल हल्का स्थिति। अवतार सम्झनाले आफ्नो निजधाम, निजस्वरूप याद रहन्छ र उपराम हुन्छौ।

स्लोगन:-

ब्राह्मण ऊ नै हो, जसले हरेक कार्य शुद्धि र विधिपूर्वक गर्छ।